

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

Jan Pavel II.:

700. VÝROČÍ SMRTI BL. ANEŽKY ČESKÉ

Založením řádu křížovníků s červenou hvězdou, který dodnes trvá, a prvního kláštera klarisek v českých zemích Anežka též ukazuje, jak důležité jsou řehole a kláštery, ve kterých bratři a sestry "podle příkladu prvotní církve, v níž obec věřících měla jedno srdce a jednu duši (srv. Sk 4:32), vedou společný život, setrvávající v modlitbách a společenství stejného ducha (srv. Sk 2:42)" (*"Perfectae caritatis 15"*). Jako pravá dcera svatého Františka Anežka uměla "užívat věci stvořených tak, aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné" (*Vstupní modlitba 17. neděle v mezidobí*). Sytila hladové, nemocné ošetřovala, pečovala o přestárlé, povzbuzovala bezradné a tak byla schopna šířit pokoj a smíření, dodávat útěchu a vlévat novou naději.

Ctihodný bratře, není snad třeba i dnes takové ochotné a nezištné služby? I tam, kde by už nebyli ti, kdo hladoví po chlebu hmotném, žije přece ještě tolik lidí, kteří se cítí osamoceni a opuštěni, kteří jsou zarmoucení a zoufalí, kterým chybí teplo upřímné lásky a světlo ideálu, který neklame. Nepotřebují snad ti všichni také ve svém životě potkat Anežku, která by jim přinesla pokoj a radost, která by jim svým soucitným úsměvem vlila i novou naději?

Tajemství Anežčina života tkvělo v jejím spojení s božským Snoubencem, v její modlitbě. V modlitbě, které ji naučila ještě jako dívku svatá Hedvika, v modlitbě, kterou dýchala její duše a která se stala nevyčerpatelným zdrojem té úžasné síly, kterou osvědčila v tolika zkouškách svého života. Jaký je to příklad pro kněze a řeholníky, pro vychovatele a rodiny! Není

RADOSTNÉ, MILOSTIPLNÉ

A POŽEHNANÉ

VELIKONOCE

VŠEM MILOVANÝM KRAJANŮM Z

PLNA SRDCE PŘEJE

Z V O N

přece možné být křesťanem bez Krista, ale Krista nelze najít bez stálé a vytrvalé modlitby. "Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, zatímco oddělení ode mne nemůžete dělat nic." (Jan 15:5)

Blahoslavená Anežka si zvolila život podle evangelia, a tím i jeho blahoslavenství. Blahoslavenství chudých, plačících a tichých, blahoslavenství těch, kdo hladovějí a žízni po spravedlnosti, blahoslavenství milosrdných - šířitelů pokoje a pronásledovaných. (Srv. Mt 5: 3-10) Její život, zvláště jeho poslední léta, nebyly snadné. Ale ona, právě proto, že byla čistého srdce, uměla za každým lidským dílem vidět Boha, a proto být silnou a plnou důvěry ve vědomí, "že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému." (Řím 8:28)

Anežčin život nepatří k bezvýznamným kapitolám Vašich dějin. Anežka je přece jedním z posledních a nejkrásnějších květů prastarého vládnoucího rodu Přemyslovců. Ti vstoupili do dějin se svatým Václavem a jeho babičkou svatou Ludmilou, která přijala křest od svatého Metoděje. Tam jsou kořeny Vaší národní kultury. To je Vaše duchovní totožnost. Střezte si žárlivě toto dědictví, předávejte je neztenčené svým dětem. Kéž Vám při tom pomáhá s nebe blahoslavená Anežka, tak jako svou přímluvou přispívala už tolika generacím před Vámi během pohnuté minulosti Vaší vlasti.

Protože blahoslavená Anežka šířila františkánské hnutí ve Vašich zemích, zdá se mi vhodné, milovaný a ctihodný bratře, užít slov assiského Prostáčka: "Kéž Vám Pán žehná a kéž Vás ochraňuje! Kéž Vám ukáže svou tvář a kéž je Vám milosrdný! Kéž na Vás milostivě pohlédne a dá Vám svůj pokoj!"

Ze srdce uděluji své zvláštní apoštolské požehnání Tobě a Tvým ctihodným spolubratřím v biskupském úřadě, kněžím a bohoslovcům, řeholníkům a řeholním sestram, a všem věřícím celého Československa.

Dáno v Římě u svatého Petra, dne 2. února, ve čtvrtém roce našeho pontifikátu.

JOANNES PAULUS PP. II.

Počúvaj, synu, moje slová, presladké slová, ktoré prevyšujú múdrosť a učenosť všetkých vedcov tohto sveta.

Moje slova su duch a zivot (Jan 6:64) a nemožno ich posudzovať ľudským rozumom.

Ani sa nesluší strhovať ich k márnej zábave, ale treba ich počúvať mlčky a prijímať s veľkou pokorou a horúcou láskou.

Blazení, kdo poslouchají
* BOŽÍ slovo *
a je zachovávají.

I povedal som: Blahoslavený človek, ktorého ty cvičíš a vyučuješ ho svojmu zákonu, aby si mu ulavil v zlých časoch (Žalm 93: 12,13) a aby nebol opustený na zemi.

(NASLEDOVANIE KRISTA.)

BIŘMOVÁNÍ

Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot jako když se přižene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal slova.

V Jeruzalémě bydleli zbožní židé příšlí ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: "Tihle, co tak mluví, jsou přece samí Galilejci! Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? Ať už Partové, Médové, Elamité, ať už my, co pocházíme z Mezopotámie, Judska a Kapadocie, z Pontu a z Asie, Frýgie a Pamfýlie, z Egypta a z lybijského kraje u Kyrény, my, co jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové -: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky" (Skt 2: 1-11).

Známkou zralosti, dospělosti, je mít odpovědnost. Vším svým počínáním novorozené dítě krouží jen okolo sebe. Až po letech začíná něco dělat pro druhé. Postupně ale bere na sebe víc a více odpovědnosti, čím více se stává dospělým, zralým. Podobný růst z dětství k dospělosti se děje i v nadpřirozeném životě. Zde však růst není postupný. K zralosti, k dospělosti se dochází najednou, prostřednictvím svátosti biřmování.

Církev se zrodila z probodeného boku Kristova na Velký pátek. Zjevila se světu a vzala na sebe úkol vydávat svědectví o Kristu, až když Duch sv. na ní sestoupil v den Letnic. Něco podobného se děje v životě katolíka. Křtem se narodil k novému životu. Dosahuje své nadpřirozené zralosti a bere na sebe plnou odpovědnost vydávat svědectví o Kristu v okamžiku, kdy na něho při biřmování sestoupí Duch svatý.

* Co je svátost biřmování?

Biřmování je svátost, jíž Kristus Pán uděluje každému z nás duchovní dospělost prostřednictvím milosti Ducha svatého, a zvláště těch milostí, které nás činí schopnými vyznávat statečně víru a šířit ji. Biřmováním nám Kristus Pán dává Ducha svatého, činí z nás dospělé údy tajemného svého těla, které nyní mají také všechny povinnosti.

* * *

Všechno je možné tomu, kdo věří a věci tvrdé se stanou
sladkými a lehkými tomu, kdo miluje. (Mk 9: 22)

1. - Za zemř. Annu Jankovičovu - manželé Pavel a Drahomíra Blaho
- Za zdraví a B. ochranu pro pí. Mary Otrubovu - pí. Otrubová
2. - Za zemřelé rodiče Dra. Marka a Marii Weirichovy - manž. Weirichovi a Brotánkovi s rodinami
2. - Za zemřelé rodiče - paní Anna Bořek Dohalská
3. - Za zesnulého Roberta Horáka - přátelé z N.Y.
- Za zemřelou Ludmilu Černou - manžel a sestra
4. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání mamince k 85. Narozeninám pan František Hortvík
- Za zemřelého švakra Johna Urbančíka - paní Růžena Kankrlíková
5. - Za zemřelé rodiče Bohdanku a Aloise Sitařovy - manželé Dema
6. - Za zesulé Dra. Josefa Špačka s chotí - děti
7. - Za zemřelé: Mary Sečkovu a jejího bratra Franka - paní Mary Horáková
- Za zemřelého A. J. Žáčka - jeho rodiče
8. - Za zemřelé: Barney Horáka a jeho bratra Billa - paní Mary Horáková
- Za zemřelého A. J. Žáčka - pan Emil Kallus
9. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání a na úmysly paní Anny Trlicové
- Za zemřelého A. J. Žáčka - pan Leroy Repka
10. - Za zemřelou švakrovou Teresii Bugalovu - paní Mary Horáková
- Za zemřelého A. J. Žáčka - pan Henry Šumbera
11. - Za živou a zemřelou rodinu Slobodovu - paní Pauline Slobodová
12. - Za živé a zemřelé členy rodin Cíčákovy a Gluvňovy - manželé Gluvňovi
13. - Za zemřelé rodiče a příbuzné - pan Jenda Sukop
14. - Za zemřelé rodiče a příbuzné - pan Jenda Sukop
15. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovou - její manžel
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
16. - Za manžele J. a J. Žáčkovy a jejich děti s rodinami
19. - Za živé a zemř. členy rodiny Benáčkovy z obou stran - manž. Benáčkoví
20. - Za zemřelého Ferdinanda Peroutku - manželé Stránští
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Žáčkovu
21. - Za zemř. Annu Jankovičovu - paní Mary Kanyerová a manželé Škrkoňovi
22. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
23. - Za zemřelého Vavřince Žáčka - jeho rodiče
24. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - pí. Anna Trlicová
- Za zemřelé Františka a Františku Jurčovy - manželé J. a J. Žáčkovi
25. - Za zemřelého tatínka Pavla Cipko - paní Mary Otrubová
26. - Za zemřelé rodiče, bratra a sestru - paní Růžena Bunžová
27. - Za zemřelé Diviše a Emilii Žáčkovy - manželé Jan a Julie Žáčkovi
28. - Za zemřelého Teodora Žáčka - manželé J. a J. Žáčkovi
29. - Za zemřelého A. J. Žáčka - pan Adolf Vincík
30. - Za zemřelého A. J. Žáčka - Patsy Juroške

ZEMŘELI: Bertha Sedláčková a Ladislav Štěpán. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: **ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DO PŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ!

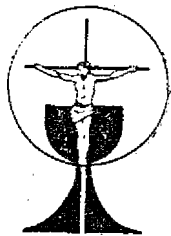
Pan Profesor Rutar se dožívá **ŠEDESÁTKY** a paní Antoinetta Zářišová **SEDMDESÁTKY**. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme: dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s radostnou obětavostí pracovali na Masopustní zábavě, která se tak pěkně vydařila! Zvláště děkujeme neúnavným kuchařkám a všem, kdo velkodušně přispěli do Tomboly a do Bufetu!

Ve středu, čtvrtek a pátek před Květnou nedělí (8., 9. a 10. dubna) večer o půl osmé **VELIKONOČNÍ OBNOVA** na téma "Já jsem Pravda a Život" v dolním kostele v Astorii. Bude mezi námi Otec Dr. Petr Esterka ze Saint Paul, z Minnesoty.

Jako jiná léta, i letos budeme mít **ČESKÉ OBŘADY SVATEHO TÝDNE** v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii. Obřady budou na **ZELENÝ ČTVRTEK** v 7:00 večer, na **VELKÝ PÁTEK** v 6:30 večer a na **BÍLOU SOBOTU** v 7:00 večer.

* * *

Kristus v nedozírno vyrážený, Kristové s křížem na který pro podobnost těla svého jsme přibíjeni každý sám, za všechny, ve všech, já s nimi a třebas všichni dosud se nenarodili, každému z nich už něco se stalo, každý z nich zemře

Každý z nich bude ukřižován...

(Jan Zahradníček: LA SALETTA.)

• • •

Kája otevřel dveře a vyřídil: "Tak v pořádku Zdeňu odvádím, však utekla asi. Měla špinavou zástěrku a klekla si k hlavnímu oltáři hned za mnou."

Paní spráskla ruce: "Zdeňo, co si jen pomysle lidé?! V téhle zástěrce, bez čepice a na boso byla jsi v kostelěčku?"

Kája jí ale omluvil: "Vzácná paní, Pánběčkovi je to jedno, v jakých šatech kdo do kostela přijde. Jen když přijde a modlí se. Tak s Pánem Bohem! Já zas musím jít."

A než ho mohli zadržet, už byl pryč.

(F. Háj: ŠKOLÁK KÁJA MAŘÍK)

Hle, pro nás ty s rozporem rozpor v svém dychtění smířiv jak žertva
blaženě mlčelivá jsi vydechl zasažen oštěpy sedmi,
pro nás tvé tělo, v němž země tvá rodná, krev rozlévá ranami sedmi,
pro nás tvé tělo, země tvá rodná, dál na kusy trháno trvá,
pro nás tvé tělo, v němž země tvá rodná, na Romovém poli
věků těch plane jak úmluvy krvavá pečeť,
jež večer a jitro v den jediný spájí. -

Ó nadarmo na svátek tvůj ratolest za ratolestí
jílmy a habry a břízy se nerozsvěcují kol Břevnova tvého,
kol Prahy a Hnězdna a v rovinách Baltu, ó nadarmo všude
s blankytem zmrtvýchvstání se nespřádá rašící zeleň.
Také mně, také mně zahradu jitřní dny oktávu tvého
na oči kladou,
z ní v hrčení hrůzy zpěv ptáků všech ptátí se slyším,
z ní praskotem pupenců zemi tvou v nebesa bušiti slyším.

Ó modli se za ni, modli se za nás, za bratry všechny -
hojnost, pokoj jich povodím žírným, rozloham nadozírným,
hojnost, pokoj jich domovům ztraceným v stromech a stéblech,
hojnost, pokoj jich dějinám košaticím se v strom jeden,
hojnost, pokoj pod měsícem dorůstajícím jich času,
hojnost, pokoj ať přijde, ať přijde, ať přijde,
ó Vojtěchu svatý,
ó vojíne Kristův,
ó útěcho vojů!

(Jan Zahradníček: "Sv. Vojtěch" ze sbírky KOROUHVE)

* * *

Když vidíš, jak jsou některé duchovní osoby pronásledovány, pomlouvány a
nenáviděny, věz, že jsou to horlivci pro spásu duší, kterým se takto peklo
mstí. Lajdáků v duchovním životě si peklo nevšímá, dává jim pokoj, protože
samo není jimi nijak ohroženo.

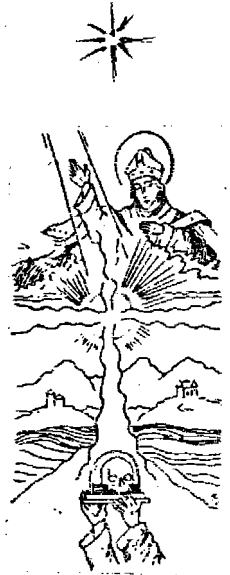
V konání dobra nesmíme přestat proto, že se to peklu nelíbí, že se svět
rozčiluje, že vyvoláváme ve svém okolí odpor. Naopak, o to statečněji musíme
vytrvat!

Bůh přijde již své věci na pomoc. Všechny překážky, které se zdají být
nepřekonatelnými, zmizí naráz, vytrváš-li jen v díle započatém.

Milost Boží je mocnější než peklo. Budeš-li v ni důvěřovat, zvítězíš v
tomto boji.

(JISKRY SV. IGNÁCE.)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY • NAŠE OBCHODNÍKY • NAŠE ŽIVNOSTNÍKY!

D O N B O S K O

Vychovávateľ Msgr. Dupanloup nebol veľmi za žiacke divadlá. Don Bosko ich však vedel znamenite využiť. On bol prvý z moderných vychovávateľov, ktorý už roku 1847 postavil detské javisko. Hudba musela byť v každom jeho ústave. Sám bol hudobníkom a mal porozumenie pre hudbu každého druhu. I on si osvojil názor moderného filozofa:

- Deti a mládež nech sa povznášajú spevom a hudbou, "in hymnis et canticis".

Do kaplnky zasa musela mať prístup posvätná radosť. V saleziánskych kaplnkách sa neslúžili sv. omše za hrobového ticha. Striedali sa pri nich hlasité modlitby so spevnými vložkami. Bohoslužby nesmeli byť dlhé, nevhodné, unavujúce, ale deťom i ľudu primerané. Na ich zmysly tu majú účinkovať pútavé obrady, hudba, spev, kvety a svetlo. Aby udržal mládež pri bohoslužbách v pozornosti a poriadku, nebál sa Don Bosko vo svojej horlivosti ani rozličných novôt, nech len nerušili a nenaštrbovali potrebnú úctu Božiu. Usiloval sa naplniť dušu svojej mládeže úctou, dôverou a láskou k Bohu. Z toho vyrastala v mladých dušiach úprímná zbožnosť, ktorá robila zo saleziánskej kaplnky naozaj dom vrúcnej modlitby, posvätné miesto veľkých duševných zážitkov a radostí. Pokolenie otrávené jansenizmom hovorievalo:

- Kľaňajte sa Bohu! Traste sa pred ním!

Don Bosko postavil proti týmto zvyškom jansenizmu a riadil sa podľa Felonovej zásady:

- Nechajte malučkých radovať sa s Bohom.

* * *

Radosť, ktorú Don Bosko všemožne vzbudzoval a rozdával, otvárala duše jeho chovancov a budila v nich plnú dôveru k svojmu vychovávateľovi.

- Dôvera - hovorieval - to je vlastne celá výchova. Nič trvalého nedosiahnete, ak vám deti neotvorí svoje srdce. Všetko ostatné len pripravuje a disponuje k základnej zásade výchovy: získať si srdce dieťaťa.

Tieto Don Boskove slová vedu nás k jadieru jeho vychovávateľského umenia, autorite. Aké miesto určil autorite? Alebo lepšie povedané, keď Don Bosko chcel, aby autorita vo výchove zaujímala to najširšie miesto, na akých základoch ju postavil?

Na sile a na vonkajšom výzore, ktorý niekedy na duše účinkuje? Na strachu pred trestom a upokorením? Na rozume, ktorý presvedčuje dušu o potrebe príkazov a spravodlivosti? Na viere, ktorá vidí všade Bohom ustálený poriadok? Ani na sile, ani na strachu - nakoľko je to len možné - ale na rozume a viere, len čo je to možné. Don Bosko na začiatku svojho apoštolátu nemohol budovať autoritu ani na rozume ani na viere. Veď išlo o chlapcov roztržitých, nestálych, o mladíkov vytrhnutých z bahna nerestí, ktoré ich týrali. Boli to duše, ktoré často v hrubej nevedomosti nepoznali rozdiel medzi dobrom a zlom. Tu mohla pomôcť len láska, veľká, trpezlivá, otcov-

ská láska. Don Boskovou autoritou vo výchove bola teda autorita lásky. Bola autorita vychovávateľa, ktorý chce byť otcom. A ako taký nechce pre seba nič, ale celý sa dáva svojim chovancom. Nikomu nechce ublížiť, nikoho nechce zarmútiť, ale každému hľadá len pomôcť. Takýto vychovávateľ sa uspokojí vo svojich snahách len vtedy, keď má srdcia svojich chovancov vo svojej hrsti.

- Bez lásky nieta dôvery a bez dôvery nieta výchovy - zdôrazňoval ustavične Don Bosko a celú svoju vychovávateľskú metódu najradšej charakterizoval touto výzvou:

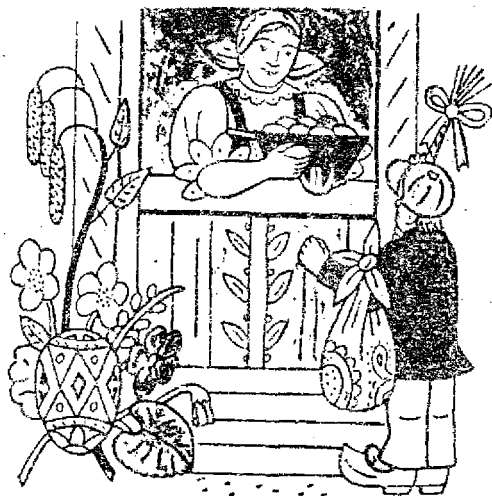
- Pričinnme sa, aby nás chovanci milovali, potom ich už ľahko naučíme milovať Boha.

Lásku a dôveru žiadal od svojich reholníkov, lásku a dôveru vstúpival svojim žiakom, lásku a dôveru si zaslúžil od jedných i od druhých. Jeho život nám ukazuje, ako to robil.

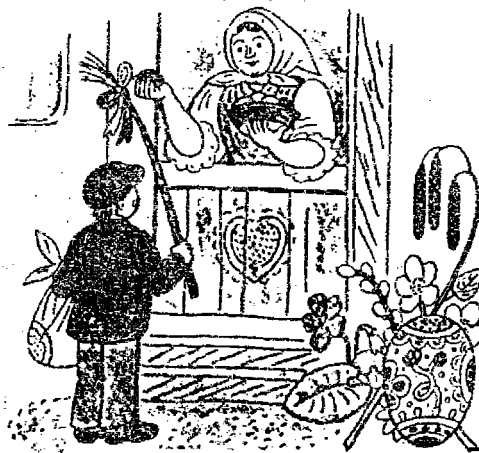
(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada:

D
Ě
T
E
M
:

Co mi dáte, to vezmu,
třeba pecen chleba,
vřak je mi ho třeba,
třeba putnu koláčů,
vřak já to dom dovleču.

Dáte-li mi tele, strčím do kabele,
dáte-li mi hus, ukrojím si kus,
dáte-li mi prase, přijdu zítra zase.

(z Moravy)